

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱՐՁԱՆԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ՄԸ

Վերջերս Վանքի մէկ գեղասայրքէն մէջանց բերուեցաւ մարմարեայ մեծ յիշատակորանի մը մատուրդ բնկորը, և անխաղման վարի անկիւնը, որուն վրայ կը կարդացուին չառ մը խոճաներու առաւները, այսպէս.

Զուղայեցիք. — Խոջոյ ...

[Խո]ջայ Աւետիք ...
Խոճ. Զաքարէ ...

Վանեցիք. — Խոճայ Դորիսզիոն...
[Խոճ.] Ալիջան,

Խճ. Նուրիջան,
Խճ. Շիրաք ...
Խճ. Էզտան
Բաղէշցիք. — Խճ. Թումաջ[ան] ...
[Ամթեցիք]. — Խճ. Թումաջան,
Ցուրհայեցի. — Խճ. ...
[Հալաղցիք]. — [Խճ.] [Պետ]ըռու,
Խճ. Մասիսուա,
Խճ. Ղանտի ...

Ե՞րբ և ի՞նչ առթիւ պատրաստուած է այս յուշարձանը,

Սարգիս գրչի շնորհիւ կը տեսկեկանանք թէ վերայիշեալ խոճաներէն խումբ մը Երաւաղէմ եկած է 1611ին, Ա. Յակոբանց Վանքը ծանր պարտքերու լուծէն ազատելու մտքով։ Ան կը գրէ Աւետարանի մը յիշատակարանին մէջ։ «Եւ որդ՝ կացցէ ոս անջինջ յիշատակ բորի

Վ Ե Ր Զ Ա Կ Ի Տ

Երեկոյթը վերջացաւ։ Ա՞ն, ցանկալի է որքա՞ն
Վեցը բոլոր բաներուն, ուր դուն ենք բայլ մ'աւելի
Կը զգաս մօսիկ զայիշին, ուր կը վերնայ ապազան
Քեզմէ բաժնող պատուար մ'ալ, ու պերնօրէն կը փայլի

Աստղը յօյսիդ։ Այսպէս բող ապանիկն անցեալին
Անցնին, անցնին շարունակ տիտղօս սէրեն աշխարհի.
Հանդէս, խննոյի, զզքուանք՝ անլերադ անհետին,
Ըլլայ հանդար մեր հօգին՝ կիրեւեէն ես ամենի։

Թող մոխրանան ու ցնդին երազ ու սէր ու կարօս.
Եւ օրերան ինձ բերած տրմութիւնները ամէն,
Թող Գերազոյն Մրգուրեան ես շարունակ ըլլամ մօս,
Կեանքին սակաւ բարիններն ալ Ոչինչին բող դիմեն։

Գուցէ տողերն այս բուին յուետեսի բարբանչանն,
Խճչ ըսպասել բայց անիէ՝ որ օրեւէն ընդունեց
Փոխան սիրոյ, զորովի՝ միայն վիշ ու տառապանն։

Գ. ՃԱՐՏԱՐ